

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Σήμερον λοιπόν υπό τὴν προστασίαν τοῦ Κομητάτου εἰσέρχεται ἐπίσημως ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ αὐτῆς εἰς τὴν πρωτεύουσιν ἡ τρελλὴ Ἀπόκρως, ἥτις, ἀφοῦ περιέλθῃ τὴν πόλιν, θὰ καταλήξῃ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Σύνταγματος, ὅπου θὰ τὴν δεξιωθῇ τις ἐκ τῶν σκτυλῶν ποιητῶν. Τὸ Σύνταγμα ἦτο ἀληθῶς τὸ καταλληλότετον σημεῖον διὰ τοιοῦτον σκοπὸν.

✱

Νέον σχίσμα ἀπειλεῖ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Ὁ ἡγεμὼν Μιλάνος ἐζήτησε παρὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὅπως κυρώσῃ τὰ Β. Διατάγματα δι' ὧν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἱερεῖς νὰ νυμφεύωνται τὸ δεύτερον διατελοῦντες ἐν χηρείᾳ. Ὁ Σέρβος ἡγεμὼν λέγεται, ὅτι ἐζήτησε τοῦτο, ἀφοῦ ἔμαθε τὴν σκληρὰν τοῦ Παπα-σκληροῦ ἐπίθεσιν. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τὸν διεβεβαίωσεν, ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν, καὶ προσεπάθησε νὰ ἀποκρύψῃ ἐπιμελῶς τὰ οὐχὶ παραρέτως διαδοθέντα περὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μεσσηνίας.

✱

Ἡ υἱία τοῦ Γουλιέλμου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐγκατελείφθη ἤδη ὑπὸ τῶν συνδέλφων καὶ τώρα ἔχομεν τὴν υἱίαν τοῦ βασιλέως τῆς Ἰσπανίας, ὅστις πάσχει ἐξ... ὀδοντοφυΐας. Ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ σωθῇ καὶ ἐκ τῶν ὀδόντων του, ἀφοῦ ἐσώθη ἐκ τῶν ὀδόντων τῶν ἐπαναστατῶν, εὐθὺς ὡς ἐγγήθεν εἰς τὸ βασιλικὸν... λίκνον.

✱

Δὲν ὑπάρχει ἀσφάλεια!

Εἶνε τὸ γενικὸν σύνθημα ὅλων τῶν ἐφημερίδων. Ἐν τούτοις τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν διαψεύδει πάντα ταῦτα ἰσχυρίζομενον, ὅτι γράφονται τῇ εἰσηγήσει τῶν ἐνταῦθα ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν καὶ ἰδίως τοῦ... Ἀρχαγγέλου.

✱

Τὸ ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ κήπου τῆς Βουλῆς οὐρητήριον μικρὸν ἐδέησε νὰ κατὰστῇ ζήτημα ὑψίστης σπουδαιότητος. Πολλοὶ ἐξεφράσθησαν κατ' αὐτοῦ, ὡς μέλλοντος ν' ἀναδίδῃ βρωμερὰς ἀναθυμιάσεις, ἀλλ' εὐλόγως μετεπείσθησαν σκεφθέντες ὅτι, οὐχὶ μακρὰν αὐτοῦ ὑπάρχει καὶ ἄλλη ἐστία μολύσματος.

✱

Ὁ ἐλλόγιμος φίλος κ. Μυριανθούσης ἐπισκέπτεται καὶ αὐτὸς τὸ οὐρητήριον.

— Νὰ σοῦ πῶ, λέγει εἰς τινὰ παρατυχόντα ἐκεῖ· ἐγὼ νομίζω, ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ ἀκάθαρτα μέρη πρέπει νὰ εὐαίσκωνται ἐκτὸς τῆς πόλεως.

Ἡ Ζῶ

Η ΚΑΤΑΡΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

(ΦΡΙΚΩΔΗΣ ΑΠΟΠΕΙΡΑ... POÈME EN PROSE)

Ὁ ἥλιος τῆς Ἀττικῆς κατήρχετο βραδέως τὸν Σαρωνικόν, καὶ ὁ γλαυκὸς ὀρίζων ἐπερατοῦτο εἰς ἀραβουργῆ χρυσοπόρφυρα. Ὁ Ὑμηττὸς ὑψοῦτο ἰσοτέφανος καὶ ἡ σεβασμία Ἀκρόπολις ἠνόρθου τὴν ἀπαράμιλλον κορυφήν, καὶ κατηνυγάζετο ὑπὸ βαθέως ἐσπερινοῦ φωτός, ὡσεὶ περιεβάλλετο πορφύραν βσιλίσσης. Ὁ ἥλιος τῆς Ἀττικῆς κατήρχετο βραδέως πρὸς τὸν Σαρωνικόν.

Σκοτεινὸν νέφος ἐξηπλώθη ἀνωθεν τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ νέφος ἐμεγαλύνθη καὶ ἐχαμήλωσε, καὶ ὁ Παρθενὼν ἀπεκρύβη ἐν τῷ ὀμιχλῶδεϊ κύκλῳ αὐτοῦ. Λάμπρις ἀστραπῆς διέδραμε τὸ σύννεφον. Τὰ ὠχρὰ δένδρα τοῦ ἐλαιῶνος φρίττουσι καὶ κλίνουσι πρὸς τὴν γῆν, ὡσεὶ ὠθοῦντο ὑπὸ βιαίαις πνοῆς λαίλαπος. Τὰ ὠχρὰ δένδρα τοῦ ἐλαιῶνος ἀναγνωρίζουσι τὴν Παρθένον, τὴν αἰωνίαν Ἀθηναῖν, ἥτις ὡς σκοτεινὸν νέφος ἐξηπλώθη ἀνωθεν τῆς Ἀκροπόλεως.

Ἡ θεὰ περιφέρει τὰ βλέμματα ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς πεδιάδος. Ἀλλὰ τὰ θεῖα αὐτῆς βλέμματα, οὐδὲ κωλύονται ὑπὸ τοῦ ζόφου, οὐδ' ἐνεργοῦσιν ἐν τῷ στενῷ ὀρίῳ, ὅπερ ἐγράφη εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν θνητῶν. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Ἀθηναῖς βυθίζονται εἰς τὸ ἀπέραντον διάστημα, καὶ δύνανται νὰ περιλάβωσι τὰ ὄρη καὶ τὰ πεδία τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης. Ἀλλ' ἡ θεὰ προσβλέπει μελαγχολικῶς τὰ λείψανα τοῦ Παρθενῶνος μόνον, καὶ περιφέρει τὰ βλέμματα ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς πεδιάδος.

Τὸ δόρυ, ἡ αἰγίς, ἡ περικεφαλία κυμαίνονται καὶ λάμπουσι. «Κατηραμένε Ἐλγίνε!» ψιθυρίζει, καὶ ἀντηχεῖ ἡ φωνὴ τῆς ὡς ὑπόκωφον μῆνυμα βροντῆς. Ἀλλ' αἰφνης ἡ Παλλὰς ἱλαρύνεται. Οἱ χαίνοντες λαῖκοι ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, αἱ κατεδαφίσεις τῶν βαρβαρικῶν ἰχνῶν τῆς δουλείας καὶ τοῦ μεσαιῶνος τῇ δεικνύουσιν, ὅτι μία μόνη φροντίς διέπει τὴν διάνοιαν τῶν ἐκφυλισθέντων ἀπογόνων τοῦ Κέκρωπος, τῶν βαρβαρωθέντων Ἑλλήνων, τῶν θνητῶν οἵτινες ἐγήρασαν· ἡ θρησκεία καὶ ἡ τέχνη τῶν ἀρχαίων, ἡ αἰωνία σοφία τῆς Ἀθηναῖς. Τὸ δόρυ, ἡ αἰγίς, ἡ περικεφαλία κυμαίνονται καὶ λάμπουσιν.

Ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως ἐπισκοπεῖ τὰς Ἀθήνας, στρέφεται πρὸς τὰς Θήβας, διακρίνει τὴν Ὀλυμπίαν, καταπτεύει τὰς Μυκήνας. Ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν αὐστηρῶν Καρυκτιδῶν ζωγραφίζεται κατάνυξις ἄρρητος. «Οἱ ἄνθρωποι διέρχονται τὰς ἡμέρας των, ψιθυρίζει ὡσεὶ ὠμίλει καθ' ἑαυτήν, ἀνασκάπτοντες τὴν γῆν καὶ περισυλλέγοντες εὐλαβῶς τὰ λείψανα τῆς ἀρχαιότητος. Καὶ τὰ ἀποθέτουσιν ἐντὸς ἀπλῶν οἰκίσκων, οἵτινες διὰ τῆς δυναμείας ἐκείνων, μεταβάλλονται εἰς περικαλλῆ μουσεῖα, εἰς θαυματουργοὺς ναοὺς. Ἄν ὁ Ἐλγίνος κατέστρεψε τὸν ναόν μου, δὲν κατεστράφη τὸ κράτος μου!» Καὶ ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως ἐπισκοπεῖ τὰς Ἀθήνας.

Αἰφνης ἀνακαλύπτει ἐν τῷ βαθμηδὸν μειουμένῳ λυκόφωτι στρατιάν ὅλην ἀνθρώπων, χωροῦσαν σιγῇ καὶ μετὰ περισκέψεως, ὡσεὶ μετέβαινον εἰς ἄλωσιν ἐχθρικοῦ στρατοπέδου. Ἐφ' ὅσον τὸ σκότος αὐξάνει, ἐπὶ τοσοῦτον ταχύνεται τὸ βῆμα τῶν μυστηριωδῶν ἀνθρώπων. Χωροῦσιν ἀφορητί, ὡς αἱ σκιαὶ τῆς Ὀδυσσεΐας. Προσβλέπουσι περίξ ὑπόπτως, ὡσεὶ ἐφοβοῦντο τὴν ἀναγνώρισιν· ἀλλ' οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐπιστρέφουσι κεκμηκότες ἐκ τῆς ἐργασίας καὶ ἀναπαύονται. Μόνοι ἐκεῖνοι

κρατούσι δικέλλας καὶ πτύα καὶ προβαίνουνσι καὶ διαχωρίζονται προφρόνως εἰς μικρὰ ἀποσπάσματα, τὰ ὅποια ἡ Παλλὰς ἀνακαλύπτει ἐν τῷ βαθμῆδὸν μειομένῳ λυκόφωτι.

Οἱ νύκτιοι ἐργάται διασκορπίζονται ἀνὰ τὰς ἐλληνικὰς πεδιάδας τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς Πελοποννήσου. Καὶ κύπτουσι καὶ σκάπτουσι λυσσωδῶς τὸ ἔδαφος. Καὶ εἰς ἕκαστον κτύπημα τῆς σκαπάνης ἡ γῆ ἀνοίγεται καὶ ἐξέρχεται ὠραῖον ἄγαλμα, καλλίτεχνος ὕδρια, λήκυθοι, ἀγγεῖα, ἐδῶλια, θεοὶ καὶ ἡμίθεοι, Ἀφροδίται καὶ Παλλᾶδες Σειρήνες καὶ Τρίτονες, ὁ κόσμος ὁ αἰζῶς τῆς ἀρχαιότητος ἐπὶ μαρμάρου ὠραιότερος. Καὶ τὸν κόσμον ἐκεῖνον παραλαμβάνουσι μετὰ σπουδῆς ἐπ' ὤμων καὶ φεύγουσιν οἱ νύκτιοι ἐργάται ἀνὰ τὰς ἐλληνικὰς πεδιάδας τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς Πελοποννήσου.

Καὶ ἡ θεὰ προσβλέπει ἄνωθεν αὐτοὺς καὶ ἑξάλλος καθίσταται ἐκ τῆς ἀγκυκλήσεως. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ σκότους ἀποθέτουσι τὰ φορτία των ἐπὶ πλοίων ξενικῶν, προσηραγμένων ἐν ταῖς ἐλληνικαῖς ἀκταῖς, ἐπὶ πλοίων ὡς ἐκεῖνων, ἅτινα μετεκόμισαν τὸ πάλαι εἰς ὀμιχλώδεις χώρας τοὺς ὑπὸ τοῦ Σκώττου περισυλληθέντας θησαυρούς. Αἱ ξενικαὶ τριήρεις ἀπείρουσι μακρὰν εἰς ἄγνωστα πελάγη, καὶ οἱ ἐργάται τῆς νυκτός, τῶν τάφων οἱ ἀνσκοφεῖς, οἱ κλέπται τῆς πατρίδος, οἱ πλειοδῶται οἱ ἀνόσιοι, ἐπιστρέφουσιν ἐκ τοῦ καμάτου πρὸς ἀνάπαυσιν, καὶ κρατοῦσιν, ἀντὶ τῶν πολυτίμων φορτίων των σκακίδια ἰσαριθμὰ χρυσίου. Καὶ τὰ ὄμματα αὐτῶν ἀστράπτουσιν ἐξ ἀπληστίας, καὶ ἡ θεὰ προσβλέπει ἄνωθεν αὐτοὺς καὶ ἑξάλλος καθίσταται ἐκ τῆς ἀγκυκλήσεως.

Καὶ πάλλῃ τὸ δόρυ, καὶ κινεῖ τὴν αἰγίδα, ὡς ὅτε ἔμελλε νὰ ἐφορμήσῃ κατὰ τῶν Τιτάνων. Καὶ σείεται ὁ βράχος ὁ σεπτὸς, καὶ τῶν ναῶν τὰ μάρμαρα κυμαίνονται καὶ αἱ κόραι τοῦ Ἑρεχθίδου ἐπαφίνουσι λεπτὴν κραυγὴν ὀδύνης καὶ ἀπογνώσεως, ὁμοίαν πρὸς ἐκείνην ἣν ἀφῆκαν ὅτε ἠρπάζετο ἡ ἀδελφὴ των. Τὰ ἔνδον τοῦ μικροῦ Μουσείου περίκλειστα ἀγάλματα κίθονται καὶ ἀντηχοῦσι γοερῶς. Ἡ Τριτογένεια πάλλῃ τὸ δόρυ καὶ κινεῖ τὴν αἰγίδα.

Διὰ τριῶν ἁλμάτων ἡ θεὰ ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως εὐρίσκειται ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Χαλκίδος καὶ κατέρχεται ἐκεῖθεν εἰς ταπεινόν τι κηπάριον, παρὰ τὰ βουνὰ τῆς Ρούμελης, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου ἴσταται ὁ ἀνδρὶς τοῦ Βύρωνος. «Μεγάλῃ ποιητῇ, ἐν τῷ βραδερικῷ αἰῶνι κατηνυχσμένῃ ὑπὸ τῆς θείας ἀκτίνος μου, ἐπάκουσον τῆς ἐντολῆς μου. Ἴδου πρὸ σοῦ κατῆλθε διὰ τριῶν ἁλμάτων ἡ θεὰ ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως».

«Ὡς ποτε ἐπανελάθης ἐπὶ τῆς σιδηρᾶς σου λύρας τὴν κατάραν μου κατὰ τοῦ Σκώτου συλητοῦ τοῦ Παρθενῶνός μου, ἐξηκόντισε καὶ ἤδη εἰς τοὺς κίωνας τὴν κατάραν μου, μυριάκις βαρυτέραν, κατὰ τῶν ἀρχαιοκαπήλων. Εἶνε βδελυκτώτεροι τοῦ Ἑλγίνου. Τοῦλάχιστον ἐκεῖνος διαρπάζων τὰ πλούτη μου, ἐπόθει δι' αὐτῶν νὰ κοσμήσῃ τὴν πατρίδα σου, καὶ ἐπίστευεν, ὅτι τὰ περισώζει τῆς φθορᾶς, καὶ εὐεργετεῖ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐνῷ οἱ ἀχρεῖς οὗτοι μεριμνῶσι μόνον ὅπως αὐξήσωσι τὸ βάρος τοῦ χρηματοφυλακίου των. Ψάλλε, ποιητῇ, τὴν κατάραν τῆς Ἀθηνᾶς, ὡς ποτε τὴν ἐπανελάθης ἐπὶ τῆς σιδηρᾶς σου λύρας!»

Καὶ ὁ ποιητὴς ὡς μόνην ἀπόκρισιν εἰς τὰς παρακαλεῖσεις τῆς θεᾶς ἐποίησε μομφασμὸν δηλοῦντα βδελυγμίαν. Καὶ μετὰ βραχεῖαν σκέψιν, οἶονεὶ συμπληρῶν τὸ κίνημα, προσέθηκεν: «Εἶνε ἀνάξιος καὶ τῆς ἀρχῆς σου, Ἀθηνᾶ, καὶ

τῶν ἁσμάτων μου· καὶ μόνον πρέπει νὰ δουλεύουν δι' αὐτοὺς τὰ δικαστήρια καὶ ἐπὶ τέλους... βούρδουλας!» Ταῦτα εἶπεν ὁ ποιητὴς ὡς μόνην ἀπόκρισιν εἰς τὰς παρακαλεῖσεις τῆς θεᾶς.

Ἐρεχθίδαι

ΑΡΧΑΙΟ - ΚΑΙΤΗΛΙΚΑ

Ἡ ἀνάκρισις διὰ τοὺς ἀρχαιοκαπήλους προχωρεῖ ὁσημέρῃ καὶ ἐλπίζεται, ὅτι εἰς τὸ σημεῖον τὸ ὅποτον ἔφθασε δὲν εἶνε δυνατόν νὰ καλυφθῶσι τὰ πράγματα. Τοῦτο γνωρίζουσι καλῶς καὶ οἱ ἐνοχοί, λέγεται δέ, ὅτι ἐκ τοῦ φόβου τοῦ ἀπέβαλεν... ὁ κ. Γκαστρωμένος.

Ὅλοι ἀποβλέπουσιν εἰς τὸν ἀνακριτὴν κ. Μάνεσιν καὶ ἔχουσιν ἐλπίδα, ὅτι θὰ τὸν ἀφίση ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον τοῦ μ' ἀρεσιν.

Ἀς τὸ πιστεύσωμεν καὶ ἡμεῖς.

Ἐν Κατοχῇ ἀνεκαλύφθησαν 65 νομίσματα ὑπὸ ἐργατῶν.

— Ἐὰν δὲν ἦτο νωπὸν τὸ ζήτημα τῆς ἀρχαιοκαπηλίας τίς οἶδε εἰς τίνας τὴν κατοχὴν θὰ πυρρῇ - ἤρχοντο, ἔλεγε Θεσσαλὸς τις βουλευτὴς.

Διάλογος μετὰξὺ δύο.

— Εἶμιτι περίεργος νὰ 'δῶ τί θὰ γεννήσῃ ἡ ἀνάκρισις.

— Ἐγὼ εἶμιτι περίεργος νὰ 'δῶ τί θὰ γεννήσῃ... ὁ κ. Γκαστρωμένος.

Ἀξενεῖσα

DANIEL WILSON

Ὁ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβρὸς τοῦ κ. Γρεβύ, ὁ πολὺφημος κ. Οὐίλσον εἶνε ἀνὴρ μετῃλιξ, οὐχὶ εἰσέτι συμπληρώσας τὸ πεντηκαστὸν τῆς ἡλικίας ἔτος. Ἡ ἐξωτερικὴ αὐτοῦ παράστασις ἔχει τι τὸ αξιοπρεπές. Εἶνε ἀγγλὸς τὴν καταγωγὴν ἐν Παρισίοις γεννηθεὶς ἐξ οἰκογενείας πλούσιας. Εὐρέθη κατὰ τοῦ μεγάλου περιουσίας νεώτατος ἔτι ὢν. Ὑπῆρξεν εἰς τῶν κομφοτέρων καὶ λαμπροτέρων νέων τῆς χρυσῆς καλουμένης νεολαίας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς δευτέρας αὐτοκρατορίας. Μετὰ τὴν ἀνατροπὴν ταύτης εἰσῆλθεν εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον καὶ ἐξελέχθη πληρεξούσιος εἰς τὴν ἐν Βερσαλλίαις ἐθνοσυνέλευσιν, καὶ κατόπιν βουλευτὴς. Εἰς τὸ κοινοβούλιον διεκρίθη κυρίως ἐν τοῖς οικονομικοῖς ζητήμασι, ἐν οἷς διὰ συντόνου μελέτης ἀπέκτησεν πολλὴν εἰδικότητα. Εἶνε ἀναντιρρήτως εὐφυέστατος, καὶ κέκτηται εἰς μέγα βαθμὸν τὸ προτέρημα τῆς ψυχραιμίας ἐν κρίσεσιν περιστάσεων. Χθελὸν ἐκ Παρισίων τηλεγράφημα ἀγγέλλει, ὅτι καταδικάσθη εἰς δύο ἔτων φυλάκισιν, διὰ τὴν περιώνυμον τῶν παρασῆμων ὑπόθεσιν.